

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Наукове товариство здобувачів вищої освіти та молодих учених



МАТЕРІАЛИ

***XVII Всеукраїнської науково-практичної
конференції здобувачів вищої освіти та молодих
учених***

**«НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА
МОЛОДИХ»**

17 травня 2024 року

м. Рівне

ББК 72

УДК 001+37+316.3

Н-34

НАУКА, ОСВІТА, СУСПІЛЬСТВО ОЧИМА

МОЛОДИХ: Матеріали XVII Міжнародної

науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених. Рівне: РВВ РДГУ. 2024. 131 с.

Організаційний комітет:

Павелків Роман Володимирович – доктор психол. наук, проф.; – голова оргкомітету;

Дейнега Олександр Вікторович – доктор екон. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Сачук Роман Миколайович – доктор вет. наук, проф. – заступник голови оргкомітету;

Петрівський Ярослав Борисович – доктор техн. наук, проф.;

Сойчук Руслана Леонідівна – доктор пед. наук, проф.;

Войтович Ігор Станіславович – доктор пед. наук, проф.;

Юхименко-Назарук Ірина Анатоліївна – доктор екон. наук, проф.;

Павелків Віталій Романович – доктор психол. наук, проф.;

Виткалов Сергій Володимирович – доктор культ., проф.;

Грицай Наталія Богданівна – доктор пед. наук, проф.;

Михальчук Роман Юрійович – канд. іст. наук, проф.;

Гамза Анна Володимирівна – канд. пед. наук, доц.;

Красильников Андрій Сергійович – Голова студентської ради РДГУ, здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Ковальова Ілона Василівна – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Масовець Богдан Петрович – здобувач ступеня PhD спеціальності 101 Екологія;

Павелко Дмитро Ростиславович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Стасюк Микола Павлович – здобувач вищої освіти II курсу психолого-природничого факультету;

Козяр Владислав Романович – здобувач вищої освіти I курсу Інституту мистецтв.

Важлива інформація: відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних імен та дотримання норм академічної доброчесності несуть автори публікацій. Оргкомітет конференції залишає за собою право незначного редагування та скорочення поданих для публікації чи опублікування матеріалів.

Рекомендовано до друку Вченою радою Рівненського державного гуманітарного університету (протокол № 6 від 30.05.2024 р.).

саме був змушений копати ями, чи загортати їх. Важливо, що ж відбувалось з могилою пізніше. Зокрема, як увіковічувалось це місце в радянський час, або ж після здобуття Україною Незалежності в 1991 р.

Загалом, варто підкреслити, що завдяки збереженим свідченням Yahad-in Unum ми маємо можливість:

1. Отримати інформацію щодо повсякденного життя ув'язнених;
2. З'ясувати умови в яких вони перебували;
3. Довідатись про конкретне місцезнаходження табору і його вигляд;
4. Дослідити як місце злочину було підготовлене і що з ним відбувалось після езекуції;
5. З'ясувати як відбувався розстріл в'язнів;
6. Отримати дані про місцевих людей, які рятували євреїв;
7. Зрозуміти, як до долі увязнених євреїв ставилось місцеве населення.

Список використаної літератури і джерел:

1. Зілінський В. Нарис історії табору примусової праці Кам'янки на Тернопільщині (1941–1943 рр.). *Архіви України*. Випуск 4 (№ 333), Київ, 2022. С.187–200.
2. Кісь О. Усна історія: становлення, проблематика, методологічні засади. *Україна Модерна*. Число 11, Київ–Львів: Критика, 2007. С. 7–21.
3. Отець Патрік Дебуа. Хранитель спогадів. Кривавими слідами Голокосту, Київ: Дух і Літера, 2011. С. 336.
4. Bundesarchiv Ludwigsburg. В 162. 2116. В1. 19–22.
5. <http://www.yahadinunum.orgwww.yahadmap.org/#map/>
6. Yihad-in Unum's archive. U 2610.

РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА

Корольова А.О., здобувачка вищої освіти
Сєверова О.В., доцент кафедри всесвітньої історії
Рівненський державний гуманітарний університет

Нобелівська премія миру, заснована шведським підприємцем та благодійником Альфредом Нобелем у 1895 році, вважається однією з найпрестижніших нагород у світі, яка присуджується за видатні досягнення в галузі миру та гуманітарної діяльності. По своїй суті вона відіграє важливу роль у формуванні та розвитку міжнародного гуманітарного права, сприяючи визнанню та підтримці осіб та організацій, які докладано значних зусиль для захисту прав людини, зменшення збройних конфліктів та поступу міжнародної співпраці. Відзначаючи лауреатів, що зробили вагомий внесок у боротьбу за мир і гуманність, Нобелівська премія миру не лише надає їм глобальне визнання, але й допомагає стимулювати подальший розвиток гуманітарних стандартів та підвищення обізнаності про критичні питання міжнародного права. У цьому контексті премія не може бути простою відзнакою – вона є і потужним інструментом впливу, який сприяє зміцненню основ правової та етичної бази міжнародних відносин.

Задум заснувати Нобелівську премію миру виник у Альфреда Нобеля під впливом його дружби із австралійською новелісткою та радикальною пацифісткою Бертою фон Зуттнер. Вони познайомились у 1876 році і у наступні роки активно листувались. Саме освіченість, принциповість та наполегливість Б. фон Зуттнер позначилася на переконаннях А. Нобеля. Берта згодом писала, що Нобель пристрасно вірив – колись люди стануть досконалими і на землі встановиться лад, підпорядкований ідеалам людяності та гуманізму.

В 1891 році Альфред та Берта разом взяли участь в першому Великому мирному конгресі. Під впливом зміцнівших пацифістських поглядів Берти, Альфред також перейняв радикальні настрої миротворчого руху. По факту, Берта та Альфред стали провідниками один для одного у світ пацифізму. Згодом саме Б. фон Зуттнер стане першою лауреаткою Нобелівської премії миру у 1905 році [5].

Вкрай важливим нам видається наступний факт – і в листах до Б. фон Зуттнер і в першому заповіті від 14 березня 1893 року Альфред наголошує, що задуману ним премію миру мають вручати як чоловікам, так і жінкам. Жінки, на його переконання, були створені припиняти конфлікти. Як показує історична існування усіх Нобелівських премій – статистично саме категорія миру є найбільш гендерно репрезентованою. Зокрема, взявши до уваги лише останнє десятиліття, ми побачимо наступне відсоткове співвідношення (станом на 2022 рік): фізика – 6,1% жінок-лауреаток, хімія – 13%, фізіологія або медицина – 6,9%, література – 41,7%, економіка – 4%. Нобелівська премія миру має 50% жінок-лауреаток, урівнюючи гендерну складову до повного паритету [2].

Слід зазначити, що Нобелівська премія миру є єдиною Нобелівською премією, яка надається не лише окремим особам, але й організації. Зокрема, протягом десятиліть лауреатами ставали такі потужні організації як Міжнародний комітет Червоного Хреста (1917, 1944, 1963), Міжнародне бюро миру (1910), Міжнародне агентство з атомної енергії (2005), Організація із заборони хімічної зброї (2013) тощо. Міжнародний комітет Червоного Хреста, до прикладу, відіграв одну з ключових ролей у розвитку міжнародного гуманітарного права. МКЧХ ініціював Женевські конвенції, здійснював і здійснює регулярні інспекції умов утримання військовополонених, проводить гуманітарні операції в зонах конфліктів і постійно взаємодіє з урядами та збройними групами для забезпечення дотримання гуманітарних норм, провадить інновації тощо. Міжнародне бюро миру також сприяло розвитку МГП через підтримку миротворчих ініціатив, популяризації ідей роззброєння, адвокації прав людини і гуманітарних принципів, співпраці з іншими організаціями.

Але чи є праця лауреатів справді успішною, коли мова йде про реальні дії при важких збройних конфліктах чи війнах? Україна, яка нині перебуває у стані війни із РФ, є безпосереднім майданчиком для активної діяльності цих організацій, тому ми можемо у повній мірі оцінити, наскільки впливовими вони є на розвиток гуманітарного права в Східній Європі наразі. Наприклад, небезпечно залишається ситуація із ЗАЕС (станом на травень 2024 року) – Нобелівські лауреати 2005 року МАГАТЕ лише спостерігають за ситуацією і «підкреслюють серйозність» дії країни-

агресорки [7]. У свою чергу Організація із заборони хімічної зброї теж роблять свої заяви стосовно російсько-української війни: ОЗХЗ наголошує, що «інформація, надана Організації наразі обома сторонами, разом із даними, доступними Секретаріату, є недостатньо обґрунтованою». ОЗХЗ планує «продовжувати стежити за ситуацією» [1]. Це можна назвати надмірною бюрократизацією, яка має як свої позитивні, так і негативні моменти: складність процедур і регулювання, необхідність прозорості та підзвітності, зменшення гнучкості і ефективності, пошук балансу між безпекою та рішучими діями.

Серед 141 лауреата Нобелівської премії миру 111 (станом на 2023 рік) було присуджено окремим особам. У меншій мірі обмежені рамками функціонування цілої організації, лауреати чоловіки та жінки мали можливість провадити активнішу роботу у сфері Міжнародного гуманітарного права. Відзначимо тих переможців, які використали нагороду постфактум як можливість розширити свій вплив та діяльність.

Лауреат Нобелівської премії миру 1964 року американський пастор Мартін Лютер Кінг значно посилив свою миротворчу діяльність та боротьбу за громадянські права. Грошову винагороду він використав для підтримки свого руху, пожертвувавши їй на підтримку різних ініціатив та організацій, що боролися за рівність та справедливість. Премія також надала йому ще більшу міжнародну платформу, дозволивши привернути увагу до проблеми расової дискримінації у Сполучених Штатах.

Нобелівська лауреатка 2003 року іранська адвокатка та провозахисниця Ширін Ебаді використала свою перемогу для значного розширення гуманітарної діяльності та підвищення рівня усвідомлення прав людини на міжнародному рівні. Отримання премії надало їй глобальну платформу для привернення уваги до порушень прав людини в Ірані та інших країнах.

Після здобуття премії Ебаді стала ще більш активною у своїй адвокатській діяльності. Вона заснувала Центр захисту прав людини в Тегерані, який займався наданням юридичної допомоги жертвам порушень прав людини, а також поширенням інформації про такі порушення. Ебаді брала активну участь у міжнародних форумах, використовуючи свій новий статус для того, щоб впливати на політиків і міжнародні організації [6]. Її голос став важливим у міжнародному правозахисному русі, особливо в питаннях прав жінок і дітей.

Десятий президент Фінляндії Мартті Агтїсаарі, отримавши Нобелівську премію миру у 2008 році за свої зусилля у врегулюванні міжнародних конфліктів, сприяв розширенню миротворчої діяльності. М. Агтїсаарі заснував Crisis Management Initiative (CMI), організацію, яка займається миротворчими та посередницькими зусиллями в зонах конфліктів. Також одним із його значущих досягнень після отримання премії стало продовження миротворчої роботи в різних конфліктах, зокрема в Індонезії (провінція Ачех), Косово, Намібії та Іраку. Його посередництво в Ачеху, яке завершилося підписанням мирної угоди в 2005 році, стало прикладом успішного використання дипломатичних зусиль для припинення насильства і встановлення стабільності [4].

Агтїсаарі активно співпрацював з іншими лауреатами Нобелівської премії миру та міжнародними лідерами, створюючи коаліції для просування миру та захисту прав людини. Його діяльність включала участь у різних ініціативах, спрямованих на запобігання конфліктам та підтримку постконфліктного відновлення.

Однак, історія знає і приклади негативного впливу Нобелівських лауреатів на розвиток міжнародного гуманітарного права. Проблема поглиблюється ще й тому що, що відмінити нагороду неможливо - згідно зі статуту Нобелівського комітету після вручення премії рішення є остаточним і не може бути переглянуто або скасовано.

Нобелівський лауреат 1973 року американський політик Генрі Кіссінджер сприймався багатьма як контроверсійна фігура в світі політики через різні аспекти своєї діяльності, які викликали негативні реакції. Основним аспектом була його роль у війні у В'єтнамі. Кіссінджер став одним з ключових архітекторів американської політики у В'єтнамі в 1960-х роках, і його підтримка агресивної стратегії спричинила ескалацію конфлікту та призвела до масових порушень прав людини [10]. Також Кіссінджер був зацікавлений у зміцненні американського впливу на міжнародній арені, що призводило до підтримки авторитарних режимів. Наприклад, він активно підтримував режим Августа Піночета в Чилі, який відомий масовими злочинами проти населення.

У 1994 році Нобелівським лауреатом став лідер Організації визволення Палестини Ясір Арафат, також відомий як лідер арабської терористичної партії ФАТХ. Протягом десятиліть Я. Арафат вів збройну боротьбу за палестинську незалежність. Частиною цієї боротьби було застосування терористичних методів, таких як викрадення літаків, теракти, зникнення людей, катування та безпідставні арешти [8]. Такі дії були засуджені з боку багатьох країн та міжнародних організацій.

Ще одним прикладом лауреата Нобелівської премії миру, що став об'єктом критики, є китайський правозахисник Лю Сяобо. Він отримав премію у 2010 році за свої «зусилля в боротьбі за права людини» у Китаї [9]. Проте нагородження супроводжувалось засудженням з боку інших правозахисників та активістів, які вважали, що китайський уряд використовував це як спробу легітимізувати свою авторитарну владу.

Втім, Нобелівська премія миру залишається однією з найпотужніших майданчиків для поширення, просування і популяризації миротворчих ініціатив. В 2022 році лауреатом премії став український Центр громадянських свобод. Під час нагородження голова ЦГС Олександра Матвійчук виголосила промову, в якій закликала до формування нового гуманістичного руху: «Права людини – це про спосіб мислення, про певну парадигму сприйняття світу, яка визначає як людина думає та буде діяти. Вони втрачають значення, якщо їхній захист залишити тільки юристам та дипломатам. Тому недостатньо прийняти правильні закони чи створити формальні інституції. Цінності суспільства все-одно будуть сильніші. Це значить, що нам потрібен новий гуманістичний рух, який буде працювати із суспільством на рівні сенсів, займатися просвітництвом, формувати масову підтримку та залучати людей до захисту прав та свобод. Цей рух має об'єднувати інтелектуалів та громадянські суспільства різних країн, адже ідеї свободи та прав людини універсальні та не мають державних кордонів.» [3]

Таким чином, Нобелівська премія миру у значній мірі позитивно сприяла та сприяє розвитку міжнародного гуманітарного права. Однак, механізм присудження премії, надмірна бюрократизація і недостатня ефективність дій лауреатів залишається негативним проявом Нобелівського руху.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Кацімон О. Організація із заборони хімічної зброї зробила заяву щодо України. *Суспільне | Новини*. URL:
2. Корольова А. Гендерні особливості Нобелівського процесу. *XII Міжнародна наукова конференція «Актуальні проблеми вітчизняної та всесвітньої історії»*: матеріали Міжнар. наук. конф., м. Рівне, 25 листоп. 2022 р. Рівне, 2022.
3. Матвійчук О. Виступ Лауреата Нобелівської премії миру 2022 р. Центру громадянських свобод. *The Nobel Peace Prize*, м. Осло, 10 груд. 2022 р. Осло, 2022. С. 5.
4. Awaluddin H. Why is peace in Aceh successful?. *Conciliation Resources*. URL: <https://www.c-r.org/accord/aceh-indonesia/why-peace-aceh-successful> (date of access: 11.05.2024).
5. Cohen L. Suttner, Bertha von. *1914-1918-Online. International Encyclopedia of the First World War (WW1)*. URL: https://encyclopedia.1914-1918-online.net/article/suttner_bertha_von (date of access: 18.04.2024).
6. Dagres H. Nobel laureate Shirin Ebadi: 'If we don't unite – we won't be able to topple the Islamic Republic'. *Atlantic Council*. URL: <https://www.atlanticcouncil.org/blogs/iransource/shirin-ebadi-mahsa-amini-revolution-unite/> (date of access: 16.05.2024).
7. IAEA Director General Statement on Situation in Ukraine. Vienna : International Atomic Energy Agency, 2024. URL: <https://www.iaea.org/newscenter/pressreleases/update-221-iaea-director-general-statement-on-situation-in-ukraine> (date of access: 09.05.2024).
8. Karmon E. Palestinian Terrorist Organizations, Pioneers of Global Terrorism: Is Hamas Entering the Global Arena?. *ICT*. URL: <https://ict.org.il/palestinian-terrorist-organizations-pioneers-of-global-terrorism-is-hamas-entering-the-global-arena/> (date of access: 05.05.2024).
9. Liu Xiaobo The Nobel Peace Prize 2010. *The Nobel Prize*. URL: <https://www.nobelprize.org/prizes/peace/2010/xiaobo/facts/> (date of access: 29.04.2024).
10. Rotondi J. P. Henry Kissinger's Controversial Role in the Vietnam War. *HISTORY*. URL: <https://www.history.com/news/henry-kissinger-vietnam-war-legacy> (date of access: 12.05.2024).

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ)

Войтович Л.О. здобувач вищої освіти,
Мороз Л.В. кандидат філологічних наук, доцент, професор, завідувач кафедри іноземних мов
Рівненський державний гуманітарний університет

Людина сприймає події світу, що ментально опрацьовується і вербально поширюється у спільноті. Кореляція між накопиченими в свідомості даними (концепт) та одиницями, що їх іменують, говорить про зв'язок між концептом та лексичним значенням його імен. Отже, концептуальна структура (свідомість) ідентична лексичній структурі (мова), що говорить про можливість вивчення механізмів мислення на ґрунті лінгвістичних ресурсів.

Концепт – це оперативна змістова одиниця пам'яті, ментального лексикону [3, р. 301], концептуальної системи і мови мозку, всієї картини світу, відображеної в людській психіці [4, р. 210]; яка є лінгвістичним вираженням цінностей. Цінності утворюють концептуальну основу політичного мовлення, ціннісні категорії, які містяться в центрі політичної комунікації, – це когнітивні конструкти, які визначають поведінку людини і її сприйняття дійсності, формують оцінку подій і розділяють її оточення на друзів та ворогів [5, р. 12].

Ідентичність концепту та лексичного значення його імені засвідчує, що перший може виводитися методиками дослідження семантичної структури слів (компонентний аналіз словникових дефініцій, визначення логічних предикатів у дискурсивних контекстах, асоціативний експеримент) [1, с. 49]. Отримані семи привірюються до доменів як когнітивних ознак концепту і зображуються матрицею або мережею.

Цінності утворюють концептуальну основу політичного мовлення, ціннісні категорії, які містяться в центрі політичної комунікації, – це когнітивні конструкти, які визначають поведінку людини і її сприйняття дійсності, формують оцінку подій і розділяють її оточення на друзів та ворогів. Ціннісна сторона концепту [2, 140] – це важливість цього психічного утворення як для індивіда, так і для колективу. Вона є найважливішою під час дослідження політичного дискурсу.

Згенерована за семантичним аналізом концептуальна структура підлягає когнітивному моделюванню – ранжуванню змісту концепту в свідомості за когнітивними операціями (специфікація, фокусування, промінантність, перспективізація тощо) [1, с. 61]. Так, із однієї концептуальної моделі може утворитися кілька когнітивних - польова, модусна, шарова (як сукупний досвід осмислення концепту свідомістю мовної спільноти).

Польова модель концепту групує когнітивні ознаки у формі польових зон (ядра, ближньої, дальньої і крайньої периферії) [2, с. 104–115, 210–217]. Ядро подає найбільш актуальні ознаки в осмисленні концепту, крайня периферія – найменш релевантні.

Водночас, дослідники вважають словники інструментом реконструкції ядра концепту, дискурс – засобом висвітлення периферії [2, с.145–146]. Цим керуємося й ми, вивчаючи механізми самоподібної еволюції концепту ПОЛІТИКА в американській свідомості. За компонентним аналізом дефініцій слова politics зі словників встановимо ядро, за логічними предикатами у дискурсивних контекстах – зони периферії в концепті. Результати аналізу подамо

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. МОЛОДИЙ ПЕДАГОГ

Мельник О. Я., Шевчук О. А. ТИПОЛОГІЯ АВАРІЙ НА ХІМІЧНО-НЕБЕЗПЕЧНИХ ОБ'ЄКТАХ ТА ВИМОГИ ДО ЇХНЬОГО РОЗМІЩЕННЯ	3
Ющук А.І., Шевчук О.А. ОСОБЛИВОСТІ ПРОФІЛАКТИКИ ПОЖЕЖИ У ПРОЦЕСІ СИТУАТИВНОГО НАВЧАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	5
Рига С., Косарева Г. ОСОБЛИВОСТІ СЕНСОРНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ З АЛАЛІЄЮ В УМОВАХ ІРЦ.....	7
Каштан М.О., Сілкова Е.О.ФОРМУВАННЯ КЛЮЧОВИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСВОСННЯ МАТЕМАТИКИ.....	8
Михалко К.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЗАДАЧ З ВИКОРИСТАННЯМ ІНТЕГРАЛА В КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	9
Пасічник О.О., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ СТЕРЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ У КЛАСАХ ПРОФІЛЬНОГО РІВНЯ.....	10
Борутіна Л. П., Генсіцька-Антонюк Н. О. ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	11
Єлфімова Д.І., Косарева О.І. ФІЗКУЛЬТУРНІ ЗАЙНЯТТЯ В ІНКЛЮЗИВНИХ ГРУПАХ ЗДО, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ОРГАНІЗОВАНОСТІ ДІТЕЙ З ООП	12
Боровик С. М. Руденко Н. М. РОЗВИТОК НАВИЧОК СОЦІАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ З ОДНОЛІТКАМИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РАС.....	14
Кравчук Т. Ю., Сілкова Е. О. ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ	16
Пархут І.В. Генсіцька-Антонюк Н.О. ВПРОВАДЖЕННЯ STEM ТЕХНОЛОГІЙ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ НУШ 5-6 КЛ.....	17
Борух С.В., Суржук Т.Б. ДО ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ УЧНІВ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ У ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНТЕГРАТИВНОГО ПІДХОДУ ДО ВИВЧЕННЯ МОВНО-ЛІТЕРАТУРНОЇ ГАЛУЗІ.....	19
Шадюк О. І, Сятиня Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ВИЯВЛЕННЯ ПАТРІОТИЗМУ У ДІТЕЙ ВПО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	19
Гаврилук Я.О., Горопаха Н.М. ДИТЯЧА КНИГА ЯК ЗАСІБ ОСОБИСТІСНОГО РОЗВИТКУ ДИТИНИ РАННЬОГО ВІКУ.....	21
Левочко О.М., Федорова Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ КАЗКОТЕРАПІЇ	22
Петренко Л.І., Горопаха Н.М. ЗАСТОСУВАННЯ ІНТЕРАКТИВНИХ ФОРМ СПІВПРАЦІ ВИХОВАТЕЛІВ ЗДО З БАТЬКАМИ ВИХОВАНЦІВ СОЦІАЛЬНО НЕЗАХИЩЕНИХ КАТЕГОРІЙ.....	23
Гуц Б.Р.Шостак О.О. ЗБАГАЧЕННЯ СЛОВНИКА В ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ ЗАСОБАМИ ФОЛЬКЛОРНОЇ КАЗКИ.....	24
Васюрчик К.О., Галатюк Ю.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МЕТОДОЛОГІЇ НАУКОВОГО ПІЗНАННЯ У ВИВЧЕННІ ЕЛЕМЕНТІВ КВАНТОВОЇ ФІЗИКИ В СТАРШІЙ ШКОЛІ.....	26
Кушнірук Л.С., Галатюк Ю.М. СУЧАСНІ ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ФІЗИЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ.....	27
Гарбарчук Н.А., Галатюк Ю.М. МІЖПРЕДМЕТНА ІНТЕГРАЦІЯ У НАВЧАННІ ФІЗИКИ У КОНТЕКСТІ КОНЦЕПЦІЇ НОВОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ШКОЛИ.....	29
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	31
Масовець Б.С. ЛОГОПЕДИЧНИЙ ТРЕНАЖЕР – ЕФЕКТИВНИЙ ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	32
Данченко А.В., Горопаха Н.М. НАСТУПНІСТЬ ЗДО І ПОЧАТКОВОЇ ШКОЛИ У ФОРМУВАННІ НАВЧАЛЬНИХ УМІНЬ ДІТЕЙ.....	34
Осік К., Косарева О.І. ПОДОЛАННЯ АГРЕСИВНИХ ІМПУЛЬСІВ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ ЗАСОБАМИ АВА ТЕРАПІЇ.....	35
Трайтлі А.Ю., Ціпан Т.С. НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНЕ ВИХОВАННЯ: ЦІЛІ, ЗАВДАННЯ, ПРИНЦИПИ.....	36
Савчук В.В., Ціпан Т.С. ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ВІТЧИЗНЯНІЙ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	37
Багній О.П., Янцур Л. А. ДО ПИТАННЯ ПІДГОТОВКИ ДІТЕЙ ДО ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ОБРАЗОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	38
Рибачук Л.О. РЕАЛІЗАЦІЯ ОСОБИСТІСНОГО ПІДХОДУ ДО НАВЧАННЯ МАТЕМАТИКИ У СЕРЕДНІЙ ШКОЛІ.....	40
Коптюх Н.С., Косарева О.І. ОСОБЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ СТРАХУ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ ЗАСОБОМ КАЗКИ.....	41
Левечко І.Д., Павлюк Т.О. ПАЛЬЧИКОВА ГІМНАСТИКА, ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ДИСЛАЛІЄЮ	43

Доманська Л.П., Павелків О.М. МЕТОДИКА РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ГЕОМЕТРИЧНИХ ЗАДАЧ КООРДИНАТНО-ВЕКТОРНИМ МЕТОДОМ.....	45
Колода Н. М., Стельмашук Ж.Г. РОЗВИТОК ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	45
Шевчук О.А. ЕФЕКТИВНІСТЬ ВСТАНОВЛЕННЯ ДІАГНОЗУ ЧЕРЕЗ НЕТРАДИЦІЙНІ МЕТОДИ ДІАГНОСТИКИ У ФІЗИЧНІЙ ТЕРАПІЇ.....	46
Демчук Д. А., Маліновська Н. В. ФОРМУВАННЯ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
Делтува Н.Б., Руденко Н. М. АНАЛІЗ РІВНЯ СФОРМОВАНOSTІ ЕКСПРЕСИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ФОНЕТИКО-ФОНЕМАТИЧНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	49
Лесник О. Ю., Стельмашук Ж. Г. ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ ЯК СКЛАДОВА ЕМОЦІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ВЧИТЕЛЯ ПОЧАТКОВИХ КЛАСІВ.....	51
Шевчук О.А. ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ БЕЗПЕКИ ЖИТТЄДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЧЕРЕЗ ВИХОВНИЙ ЗАХІД «ПРОФІЛАКТИКА ВЖИВАННЯ ПСИХОАКТИВНИХ РЕЧОВИН».....	52
Яскула В. С., Маліновська Н. В. ТЕАТРАЛІЗОВАНА ДІЯЛЬНІСТЬ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ ОСОБИСТОСТІ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ	54
Трубакова Д. П., Маліновська Н. В. КРАЄЗНАВСТВО ЯК ЗАСІБ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	55
Рудчик О. А., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНО-МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ СТАРШИХ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИНЕННЯМ МОВЛЕННЯ.....	56
Стасюк М.П., Велесик Т.А. ТОРГІВЛЯ ЛЮДЬМИ ЯК ГЛОБАЛЬНА ПРОБЛЕМА.....	57
Артюхова К. Ю., Маліновська Н. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ІНТЕЛЕКТУАЛЬНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	58

СЕКЦІЯ II. МОЛОДИЙ ПСИХОЛОГ

Опалько В.О., Шевчук О.А. ПСИХОЛОГІЯ БЕЗПЕКИ У МОМЕНТ НЕБЕЗПЕЧНОЇ СИТУАЦІЇ.....	60
Грицюк К. В., Кулакова Л.М. ОЦІНКА ПСИХІЧНОГО СТАНУ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ: РЕЗУЛЬТАТИ ЕМПІРИЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ.....	63
Кравчук І.М., Кулаков Р.С. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМООЦІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	64
Шоцька М.П., Кулакова Л.М. СТРЕСОСТІЙКІСТЬ ЯК ПРОФЕСІЙНО ЗНАЧУЩА РИСА ОСОБИСТОСТІ ПЕДАГОГА.....	66
Савчук В.Р., Кулакова Л. М. СТАН ПСИХОЛОГІЧНОГО ЗДОРОВ'Я ОСОБИСТОСТІ У ПОГЛЯДАХ ТЕОРЕТИКІВ ПСИХОЛОГІЇ.....	67
Оздемір О., Созонюк О. В. ТЕОРЕТИЧНІ ПІДХОДИ ДО РОЗКРИТТЯ ЗМІСТУ ПОНЯТТЯ «ЕМОЦІЙНИЙ ІНТЕЛЕКТ».....	69

СЕКЦІЯ III. МОЛОДИЙ ПРИРОДОДОСЛІДНИК

Рудь О. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕБІГУ ФАСЦІОЛЬОЗНОЇ ІНВАЗІЇ ВЕЛИКОЇ РОГАТОЇ ХУДОБ В ЗОНІ ПОЛІССЯ.....	71
Трохимчук І., Стецюк С. ІНФЕКЦІЙНІ ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ ЛЮДИНИ....	73
Колеснік А.О., Сяська І.О. СТРУКТУРНО-ТЕРИТОРІАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРИРОДНО-ЗАПОВІДНОГО ФОНДУ РАДИВИЛІВСЬКОЇ ГРОМАДИ.....	75
Дишкант О.В., Давиденко П.О., Кучерявенко Р.О. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ІНФЕКЦІЙНОГО ГЕПАТИТУ У СОБАК.....	77
Андрощук О.О., Радзиховський М.Л., Кулішенко О.М. ПАТОЛОГОАНАТОМІЧНІ ЗМІНИ ЗА ПАРВОВІРОЗУ СОБАК.....	78
Кичан М. В., Васів Р. О., Сачук Р. М., Калиновська Л. В. ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ ДЬОГТЮ БЕРЕЗОВОГО У ВЕТЕРИНАРНІЙ МЕДИЦИНІ.....	78
Кондратюк М.Л., Гунчак В.М., Сачук Р. М., Пономарьова С.А. ОСОБЛИВОСТІ ФАРМАКОКІНЕТИКИ ЦЕЛЕКОКСИБУ.....	80
Пепко В.О., Фаріонік Т.В., Пікула О.А., Сачук Р. М., Якута О.О. ФАРМАКОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОПРАНОЛОЛУ ГІДРОХЛОРИДУ.....	81
Сачук Р. М., Стравський Я.С., Гутий Б.В., Кацараба О.А., Барило Б.С. ВИВЧЕННЯ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА БІЛИХ МИШАХ.....	82
Сачук Р. М., Велесик Т.А., Кацараба О.А., Барило Б.С., Жигалюк С.В. ВИВЧЕННЯ СПЕЦИФІЧНОЇ ТОКСИЧНОСТІ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 15» НА МУРЧАКАХ ТА КРОЛЯХ.....	83
Сачук Р.М., Горюк Ю.В., Сачук Р. М., Курилас Л.В. ВИВЧЕННЯ ЗАЛИШКОВИХ КІЛЬКОСТЕЙ ПРЕПАРАТУ «АМОКСИДЕВ 60» У ПРОДУКТАХ ТВАРИННИЦТВА.....	84

СЕКЦІЯ ІV. МОЛОДИЙ ІТ-СПЕЦІАЛІСТ

Лаврушкін С.В., Шинкарчук Н.В. ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БЕЗПЕРЕРВНОСТІ НАДАННЯ ІТ-ПОСЛУГ ШЛЯХОМ АВТОМАТИЗАЦІЇ ОСНОВНИХ ПРОЦЕСІВ УПРАВЛІННЯ.....	85
Ільюк І.І., Петренко С. В. КОМП'ЮТЕРНА ГРА НА ОСНОВІ РУШІЯ UNREAL ENGINE.....	87
Лещенко Б. В., Юзик О.П. СУЧАСНІ ФОРМИ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ КОНТЕНТУ.....	88
Мартиненков М.О., Кіндрат П.В. ДОСЛІДЖЕННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЯ РОЗШИРЕНИХ МЕТОДІВ АУТЕНТИФІКАЦІЇ ДЛЯ СИСТЕМ КОНТРОЛЮ ДОСТУПУ.....	89
Мартиненков Д.О. Петренко С.В. ІНТЕГРАЦІЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В ОСВІТНІЙ ПРОЦЕС НАВЧАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ З ІНФОРМАТИКИ.....	90
Якимчук І.Ю., Кирик Т.А. РОЗРОБКА ЧАТ-БОТУ ОПОВІЩЕННЯ ПРО РОЗКЛАД ЗАНЯТЬ ФАКУЛЬТЕТУ.....	91
Сокольвак А.С., Паламарчук О.С. ОСОБЛИВОСТІ ГРАНТОВОЇ ПІДТРИМКИ СТАРТАПІВ У ІТ-СФЕРІ	92

СЕКЦІЯ V. МОЛОДИЙ ІСТОРИК

Чижевський О.О., Мартинчук І.І. МІЖНАРОДНІ ВІЙСЬКОВІ ТРИБУНАЛИ ДРУГОЇ ПОЛОВИНИ ХХ СТ.....	93
Немеришин В.М., Мартинчук І.І. ПОНЯТТЯ ІСТОРИЧНОЇ СВІДОМОСТІ В НАУКОВІЙ ЛІТЕРАТУРІ..	95
Кравчук І. О., Давидюк Р. П. ВИКОРИСТАННЯ МЕТОДІВ ТА ПРИЙОМІВ РЕАЛІЗАЦІЇ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННЯ ІСТОРІЇ.....	96
Шляхтич Р.П. ДЖЕРЕЛА З АРХІВУ ВІДЕНСЬКОГО ІНСТИТУТУ ВИВЧЕННЯ ГОЛОКОСТУ ВІЗЕНТАЛЯ ПРО ЗЛОЧИННУ ДІЯЛЬНІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ДОПОМІЖНОЇ ПОЛІЦІЇ В РОКИ НАЦИСТСЬКОЇ ОКУПАЦІЇ УКРАЇНИ.....	97
Дубінецька В.В., Карпухіна Т.О. ПОЗИЦІЯ УГОРЩИНИ ЩОДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ НАПЕРЕДОДНІ ТА НА ПОЧАТКОВОМУ ЕТАПІ ДРУГОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ.....	100
Михальчук Р.Ю., Слесаренко А.В. УСНІ ДЖЕРЕЛА ФОНДУ ШОА УНІВЕРСИТЕТУ ПІВДЕННОЇ КАЛІФОРНІЇ В НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕННЯХ І ВИКЛАДАЦЬКІЙ ПРАКТИЦІ (ПРИ ВИКЛАДАННІ КУРСІВ ГЕНОЦИДІВ, ТОТАЛІТАРНИХ РЕЖИМІВ, ІСТОРІЇ АЗІЇ, АФРИКИ ТА ЛАТИНСЬКОЇ АМЕРИКИ).....	102
Михальчук Р.Ю. ПОТЕНЦІАЛ УСНИХ СВІДЧЕНЬ ЯХАД-ІН УНУМ В ДОСЛІДЖЕННІ ЗЛОЧИНІВ ПРО ЄВРЕЇВ ТА НЕЄВРЕЙСЬКОГО НАСЕЛЕННЯ ПІД ЧАС ГОЛОКОСТУ.....	104
Ілюкова А.С., Михальчук Р.Ю. ДІЯЛЬНІСТЬ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ.....	105
Ліщинська С.С., Михальчук Р.Ю. УКРАЇНСЬКИЙ ВІЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ	107
Лотоцький Ю.В., Михальчук Р. Ю. СТВОРЕННЯ ТАБОРІВ ПЕРЕМІЩЕНИХ ОСІБ В ПОВОЄННІЙ ЄВРОПІ.....	109
Остап'юк І.О., Михальчук Р.Ю. МАРКІЗА ДЕ ПОМПАДУР В ІСТОРІЇ ФРАНЦІЇ.....	110
Ревко Р.М., Михальчук Р.Ю. СПІВПРАЦЯ УРЯДІВ ЄВРОПИ З НАЦИСТАМИ ЩОДО ЄВРЕЙСЬКОГО ПИТАННЯ.....	111
Ситар О.В., Михальчук Р. Ю. ГЕНДЕРНИЙ АСПЕКТ ЖИТТЯ В УКРАЇНСЬКОМУ ПІДПІЛЛІ.....	114
Тарасюк Д.В., Михальчук Р.Ю. РОЛЬ НІМКЕНЬ В ДРУГІЙ СВІТОВІЙ ВІЙНІ.....	115
Хома М.Ю., Михальчук Р.Ю. ШВЕДСЬКИЙ КОРОЛЬ ГУСТАВ ІІ АДOLF - «ЛЕВ ПІВНОЧІ».....	117
Чирик О.І., Михальчук Р.Ю. АНГЛІЙСЬКА БУРЖУАЗНА РЕВОЛЮЦІЯ ХVІІ СТОЛІТТЯ: ПОЛІТИЧНІ КОНФЛІКТИ, ЕКОНОМІЧНІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТА СОЦІАЛЬНІ ЗМІНИ.....	118
Зілінський В.Т. АРХІВ ОРГАНІЗАЦІЇ ҀАНАД-ІН UNUM (ПАРИЖ, ФРАНЦІЯ) ЯК ДЖЕРЕЛО ДО ВИВЧЕННЯ ТАБОРІВ ПРИМУСОВОЇ ПРАЦІ НА ТЕРИТОРІЇ ДИСТРИКТУ ГАЛИЧИНА (1941–1944 РР.).....	119
Корольова А.О., Северова О.В. РОЛЬ НОБЕЛІВСЬКОЇ ПРЕМІЇ МИРУ В РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ГУМАНІТАРНОГО ПРАВА.....	120

СЕКЦІЯ VI. МОЛОДИЙ ФІЛОЛОГ

Войтович Л.О. Мороз Л.В. ЕВОЛЮЦІЯ КОНЦЕПТУ ПОЛІТИКА (НА МАТЕРІАЛІ АМЕРИКАНСЬКОГО АНГЛОМОВНОГО ДИСКУРСУ).....	122
Матвеев І.В., Ясногурська Л.М. КОНЦЕПТ «ЕМОЦІЇ І ПОЧУТТЯ» В АНГЛІСЬКОМОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ.....	123
Мічуда Н.М., Мороз Л.В. КОНЦЕПТ «ЖИТЛО» В АНГЛІЙСЬКІЙ СУЧАСНІЙ ФРАЗЕОЛОГІЇ.....	125

СЕКЦІЯ VII. МОЛОДИЙ МИСТЕЦТВОЗНАВЕЦЬ

Лавор М.О., Казначесва Л.М. МІЖНАРОДНА ПРОЄКТНА ДІЯЛЬНІСТЬ КУЛЬТУРНИХ ІНСТИТУЦІЙ РІВНОГО.....	126
---	-----